

לשוננו לעם

עורכים: דוד טלשיר, חיים א' כהן, יוסף עופר

מתוך

כרך מז, תשנ"א

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

רגע של עברית

מאיטלקי עד פורטוגז

מנין הקו"ף שבאייטלקי, והזיין שבפורטוגז, ואיך מתיאשבים התארים הללו עם רוסי, יווני, אמריקני, ושאתארם הנזירים משמות ארכוטן? בדרך כלל, כשחשים מסתויים בעיצור, מוסיפים את החזוןך זי. יוון - יווני. כשהוא מסתויים בז'ת משמייטים את החברה האחרונה: רוסית - רוסי, וכשהוא מסתויים בתגונעה, מוסיפים זני, אי: אמריקת - אמריקני, ורשות - ורשי. זאת הדרך שדובי עברית נוהגים בה בדרך כלל. אבל יש שטחים חורגים מן הדרך הזאת. למשל,מן חשים פורטוגל נוצר התואר פורטוגזי, שבו הרכיבה סיומת התואר העברי זי על סיומת תואר לוועיזה המוכרת מיידיש, מגאננית, מאנגלית ועוד. בשידורי חרדוי וחתוליויזיה מעדיפים את התואר בעל החסימות העברית בלבד - פורטוגלי, כدرץ לבנון, ירדני או יפני. ועל כן: ספינות פורטוגליות, רקדו פורטוגלי, והלשונו המדוברת בפורטוגל ובברזיל - פורטוגלית.

נס בתואר איטלק: יש הרכיבה של סיומת עברית על סיומת לוועיז. ואולם הצורך איטלקי, מתבגר, עתיקה מאד בעברית. בימי הרומאים מילאה איטליה תפקיד חשוב בעולם התעשיית והמסחר, ומונחים רבים נשאלו מרוממת לשונות אחרות, ובهن עברית. כך מוצאים במשנה יין האיטלקי (סנהדרין ח. ב). הקו"ף בצהורה זו לקומה מסיום התואר הרומי איטליקוס (Italicus). נוסף על יין האיטלקי יש במשנה אישר האיטלקי (קידושין א, ו/or), שהוא מطبع שערכו שמונה פרוטות, פונזיון האיטלקי (כלים יג, יב) - אף הוא מطبع, וערך שני איסטרים (16 פרוטות), ומנה איטלקי (שביעית א, ב) - יחידת משקל.

על פי רגע של עברית שודר בקול ישראל